

2228

①②
2228
Punjabi

Acc. No- ~~2228~~

2228.

$$\frac{1052}{9/21}$$

2-28

ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ

ਨਵਾਂ ਕਿਸਾ

ਸਰਹੱਦੀ ਸ਼ੇਰ

ਕ੍ਰਿਤ

ਕਵੀ ਐਮ. ਐਸ. ਪੰਛੀ ਜੀ

ਸਿਯਾਲਕੋਟ ਨਿਵਾਸੀ

ਮਿਲਨੇ ਕਾ ਪਤਾ:—

ਲਾਲਾ ਰਾਮਦਿੱਤਾਮਲ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲ ਲੋਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ

ਲਾਹੌਰ ।

ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਅਤੇ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼ ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਲੁਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਹੌਰ ਨੇ

ਵਿਰਜਾਨੰਦ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਛਪਾਆ ।

Pr-1 310/102-11-2

1.6.4/102-102

ਸਰਹੱਦੀ ਸ਼ੇਰ

ਦੋਹਰਾ

ਪੰਛੀ ਦਾਸ ਗਰੀਬ ਦੀ, ਸੁਣੋ ਅਰਜ ਮਹਾਰਾਜ ।
ਆਸ ਰਖੀ ਮੈਂ ਤੁਧ ਦੀ, ਰਖੋ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ॥
ਖੋਲ ਸੁਨਾਵਾਂ ਹਾਲ ਮੈਂ ਹਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੁਲ ।
ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਨਾਂ ਲਭਦੇ, ਲੈਣ ਜਾਈਏ ਜੇ ਮੁਲ ॥

(ਤਰਜ ਤੇਲੂ)

ਭੈਨ—ਜਿਨਾਂ ਆਪਨੇ ਧਰਮ ਨਾਂ ਹਾਰੇ ੨ ।
ਦੁਨੀਆਂ ਚੋਂ ਜਸ ਖਟ ਗਏ ਅਮੀਏਂ ੨ ।
ਨੀ ਧਰਮੀ ਲਾਲਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏਂ ।
ਮਾਂ—ਜਿਨਾਂ ਪੁਰੋਂਸੀ ਲਖਾਇਆ ਨਾਂ ਧਰਮੀ ੨ ।
ਧਰਮ ਉਤੋਂ ਜਿੰਦ ਵਾਰ ਗਏ ਕਰਮੀ ੨ ।
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮਰੇ ਲਾਲ ਧਰਮੀ ।
ਭੈਨ—ਓਹਤਾਂ ਮਰਨੇ ਮੂਲ ਨ ਡਰਦੇ—ਉਹਤਾਂ ੨ ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅੰਮੀਏ ੨ ।
ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏ ੨ ।

(੩)

ਮਾਂ—ਰਾਜਗੁਰੂ ਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਰਾਂ ਪਿਆਰਾ ੨ ।

ਹਾਲ ਸੁਨ ਸੁਖਦੇਵ ਦਾ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ੨ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮਰੇ ਲਾਲ ਧਰਨੀ ।

ਭੈਨ—ਅਸੀਂ ਹਿੰਦ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਲੈਨੀ ਅਸੀਂ ੨ ।

ਫਾਂਸੀ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਅੰਮੀਏ ੨ ।

ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏ ।

ਮਾਂ—ਨਾਰੇ ਮਾਰਦਾ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰਾ ੨ ।

ਫਾਂਸੀ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਗਾ ਕਰਮੀ ੨ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮਰੇ ਲਾਲ ਧਰਮੀ ।

ਭੈਨ—ਹਰਿਕਰਿਸ਼ਨ ਪਿਆਰਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ੨ ।

ਦੇਗਿਆ ਪੈਗਾਮ ਹਿੰਦ ਨੂੰ ਅੰਮੀਏ ੨ ।

ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏ ।

ਮਾਂ—ਅਸਾਂ ਜਾਨ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਵਾਰੀ ਅਸਾਂ ਜਾਨ ੨ ।

ਹਿੰਦੀਓ ਨਾ ਸੋ ਜਾਵਨਾਂ ਕਰਮੀ ੨ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮਰੇ ਲਾਲ ਧਰਮੀ ।

ਭੈਨ—ਜਿਨਾਂ ਮਾਰਿਆ ਹਰੀਕਰਿਸ਼ਨ ਮੇਰਾ-ਜਿਨਾਂ ।

ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਕਖ ਨਾ ਰਹੇ ਅੰਮੀਏ ੨ ।

ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏ ੨ ।

ਮਾਂ-ਸਾਡਾ ਭਗਤ ਰਾਮ ਨ ਛਡਿਆ ਸਾਡਾ ੨ ।

ਸਜਾ ਉਹਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਕਰਮੀ ੨ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮਰੇ ਲਾਲ ਧਰਮੀ ।

ਭੈਨ-ਅਸਾਂ ਰਬ ਨੂੰ ਸੌਂਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਸਾਂ ੨ ।

ਪਿਆਰੇ ਵੀਰ ਆਪਨੇ ਦੀ ਅੰਮੀਏ ੨ ।

ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏ ।

ਗਜ਼ਲ ਤਰਜ਼ ਬਾਂਦੀ

ਸਾਨੂੰ ਸਬਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਲਾ ।

ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਗਿਆ ਦਸ ਕੇ ॥

ਹਿੰਦੀਓ ਮੌਤ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਨਾ ।

ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਓ ਹੱਸ ਕੇ ॥

ਬਨ ਗਏ ਦੇਸ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ।

ਤਿਨੇ ਅਸਾਂਦੇ ਦੁਲਾਰੇ ॥

ਓਹ ਤਾਂ ਚਾੜ੍ਹ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਮਾਰੇ ।

ਰਸਾ ਕਸ ਕਸ ਕੇ ॥

ਸੁਠ ਲੈ ਹਰੀ ਕਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹਾਲ ।

ਜਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਖੇਲ ਕਮਾਲ ॥

(੫)

ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦਾ ਸੀ ਲਾਲ ।

ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੱਸ ਕੇ ॥

ਅਸਾਂ ਹਿੰਦ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਕਰਨਾ ।

ਤੋਪ ਮਸ਼ੀਨ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਨਾ ॥

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ।

ਜ਼ਾਲਮ ਤਾਈਂ ਦਸ ਕੇ ॥

ਸੁਨ ਲੋ ਹਿੰਦ ਵਾਲਿਓ ਭਾਈਓ ।

ਸਾਰੇ ਹਰੀ ਕਰਿਸ਼ਨ ਬਨ ਜਾਈਓ ।

ਹਿੰਦੀਓ ਦੇਖ ਜਰਾ ਨਾ ਲਾਈਓ ।

ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹਜਾਓ ਹੱਸ ਕੇ ॥

ਭਗਤ ਰਾਮ ਜੇਹਲ ਵਿਚ ਰੁਲਦਾ,

ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਦਾ ।

ਸਾਡਾ ਖੂਨ ਅਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੁਲਦਾ,

ਦਰਸਨ ਕਰਿਏ ਨਸਕੇ । ਸਾਨੂੰ ।

ਇਕ ਪੰਛੀ ਅਰਜ ਗੁਜ਼ਾਰੇ,

ਘਰ ਘਰ ਲਾਓ ਅਜਾਦੀ ਨਾਹਰੇ ।

ਬਨ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਆਰੇ,

ਅਜਾਦੀ ਲੈ ਲੈ ਹਸ ਕੇ ।

(੬)

(ਕੋਰੜਾ ਛੰਦ)

ਹਿੰਦੀ ਵਾਲ ਦੇਖਕੇ ਬੁਰਾ ਹਵਾਲ ਨੀ
ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਭੈਨੇ ਮੇਰਾ ਵਾਲਵਾਲ ਨੀ
ਹਿੰਦੀਆਂਦੀ ਸੁਨੇਨ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰ ਨੀ
ਫਾਂਸੀ ਉਤੇ ਚਾੜ ਚਾੜ ਦਿਤੇ ਮਾਰ ਨੀ
ਹਾਲ ਵੇਖ ਹਿੰਦਦਾ ਤਰਸ ਆਇਆ ਨੀ
ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਸੀਸ ਮੈਂ ਤਲੀ ਟਕਾਇਆ ਨੀ
ਇਕ ਸੀਸ ਲਗਿਆ ਅਜਾਦੀ ਮਿਲ ਜਾਏ
ਹਿੰਦ ਵਾਲਾ ਬਾਗ ਤੇ ਬਗੀਚਾ ਖਿਲ ਜਾਏ
ਹਿੰਦ ਨੂੰ ਅਜਾਦ ਹੋ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ
ਹਸ ਹਸ ਫਾਂਸੀ ਉਤੇ ਅਸਾਂ ਚੜਨਾ
ਮੰਗ ਲਈ ਸ਼ਹੀਦੀ ਰਾਜ ਗੁਰੂ ਹਸ ਕੇ
ਸੁਖਦੇਵ ਗਿਆ ਓਹਦੇ ਪਿਛੇਨਸ ਕੇ
ਮੇਂਨੂੰ ਵੀ ਭਗੋਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਨੀ
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਸਾ ਮੈਤੇ ਗਲ ਪਾਇਆ ਨੀ

(੭)

ਕੋਰੜਾ ਛੰਦ

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭੈਨ ਦੇਵਦੀ ਜੁਵਾਬ ਦੇ
ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁਨ ਰਾਜਵੇ
ਰੋਵਦੀ ਏ ਭੈਣ ਮੁਹੋਂ ਇਹ ਪੁਕਾਰਕੇ
ਆਇਆ ਕੀ ਏ ਹਥ ਮੇਰਾ ਵੀਰ ਮਾਰਕੇ
ਬਾਲਕ ਅੰਜਾਣ ਦਿਤਾ ਫਾਂਸੀ ਚਾੜ ਜੇ
ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਬੜੀ ਭੇੜੀ ਕਾਰ ਜੇ
ਹੁੰਦੀ ਜੇਮੇਂ ਕੋਲ ਵੀਰਨਾਲ ਜਾਵਦੀ
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਸਾ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਵਦੀ
ਹੁੰਦੀ ਮੈਂ ਸ਼ਹੀਦ ਵੀਰ ਨਾਲ ਰਲਕੇ
ਕਰਦੀ ਜੁਵਾਬ ਰਥ ਕੋਲ ਚਲ ਕੇ

(ਬੈਂਤ) ਵੀਰ

ਭੈਣ ਪਿਆਰਿਏ ਅਖੀਆਂ ਖੋਲ ਤੇ ਸਹੀ

ਕਿਸ ਨੂੰ ਰੋ ਰੋ ਹਾਲ ਸੁਨਾਵਨੀਏ

ਅਸੀ ਜਿਉਨੇ ਹਾਂ ਬੀਬੀਏ ਕੋਲ ਤੇਰੇ

ਏਵੇਂ ਕਾਸ ਨੂੰ ਹੋਸਲਾ ਢਾਵਨੀਏ

ਬੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਜੁਲਮ ਦੀ ਜੜ ਬੀਬੀ

(੮)

ਹੁਨ ਹਿੰਦ ਵਿਚੋਂ ਪੁਟੀ ਜਾਵਨੀਏ
ਬਚੇ ਬਚੇ ਦਾ ਸੀਸ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਕੇ

ਅਸਾਂ ਹਿੰਦ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਾਵਨੀਏ

(ਬੈਂਤ) ਭਾਰਤਮਾਤਾ

ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਲਾਲ ਮੇਰੇ
ਹੋ ਅਖਿਆਂ ਤੋਂ ਗਏ ਦੂਰ ਲੋਕੋ
ਦਿਤਾ ਮੇਰਾ ਵਛੋੜੇ ਨੇ ਸਾੜ ਸੀਨਾ
ਹੋਇਆ ਭੁਜ ਕੇ ਵਾਂਗ ਤੰਦੂਰ ਲੋਕੋ
ਬੇਗੁਨਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚਾੜ ਦੇਣਾ
ਨਵਾਂ ਨਿਕਲਆ ਏਹ ਦਸਤੂਰ ਲੋਕੋ
ਪੰਛੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋੜੀ ਤੇ ਚੜੇ ਲਖਾਂ
ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦੇ ਚਮਕਦੇ ਨੂਰ ਲੋਕੋ

ਇਤਲਾਹ

ਕਿੱਸੇ, ਕਹਾਨੀਆਂ, ਨਾਵਲ ਅਤੇ ਨਾਟਕ, ਸੋਹਣੀਆਂ
ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਪੁਸਤਕਾਂ—ਹਿੰਦੀ, ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਉਰਦੂ
ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ਤੇ ਮੰਗਾਓ:—

ਲਾਲਾ ਰਾਮਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਐਂਡ ਸਨੜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਲੁਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਲਾਹੌਰ.

ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ

ਨਵਾਂ ਕਿਸਾ

ਸਰਹੱਦੀ ਸ਼ੇਰ

ਕ੍ਰਿਤ

ਕਵੀ ਐਮ. ਐਸ. ਪੰਛੀ ਜੀ

ਸਿਯਾਲਕੋਟ ਨਿਵਾਸੀ

ਮਿਲਨੇ ਕਾ ਪਤਾ:—

ਲਾਲਾ ਰਾਮਦਿੱਤਾਮਲ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲ ਲੋਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ

ਲਾਹੌਰ ।

ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਅਤੇ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼ ਲਾਲਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਲੁਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਹੌਰ ਨੇ

ਵਿਰਜਾਨੰਦ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਛਪਾਏ ।

ਸਰਹੱਦੀ ਸ਼ੇਰ

ਦੋਹਰਾ

ਪੰਛੀ ਦਾਸ ਗਟੀਬ ਦੀ, ਸੁਣੋ ਅਰਜ ਮਹਾਰਾਜ ।
ਆਸ ਰਖੀ ਮੈਂ ਤੁਧ ਦੀ, ਰਖੋ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ॥
ਖੋਲ ਸੁਨਾਵਾਂ ਹਾਲ ਮੈਂ ਹਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੁਲ ।
ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਨਾਂ ਲਭਦੇ, ਲੈਣ ਜਾਈਏ ਜੇ ਮੁਲ ॥

(ਤਰਜ ਤੇਲੂ)

ਭੈਨ—ਜਿਨਾਂ ਆਪਨੇ ਧਰਮ ਨਾਂ ਹਾਰੇ ੨ ।

ਦੁਨੀਆਂ ਚੋਂ ਜਸ ਖਟ ਗਏ ਅਮੀਏਂ ੨ ।

ਨੀ ਧਰਮੀ ਲਾਲਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏਂ ।

ਮਾਂ—ਜਿਨਾਂ ਧੁਰੋਂਸੀ ਲਖਾਇਆ ਨਾਂ ਧਰਮੀ ੨ ।

ਧਰਮ ਉਤੋਂ ਜਿੰਦ ਵਾਰ ਗਏ ਕਰਮੀ ੨ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮਰੇ ਲਾਲ ਧਰਮੀ ।

ਭੈਨ—ਓਹਤਾਂ ਮਰਨੇ ਮੂਲ ਨ ਡਰਦੇ—ਉਹਤਾਂ ੨ ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅੰਮੀਏ ੨ ।

ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏ ੨ ।

(੩)

ਮਾਂ—ਰਾਜਗੁਰੂ ਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਰ ਦਾਣਾ ੨ ।

ਹਾਲ ਸੁਨ ਸੁਖਦੇਵ ਦਾ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ੨ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮਰੇ ਲਾਲ ਧਰਨੀ ।

ਭੈਨ—ਅਸੀਂ ਹਿੰਦ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਲੈਨੀ ਅਸੀਂ ੨ ।

ਫਾਂਸੀ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਅੰਮੀਏ ੨ ।

ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏ ।

ਮਾਂ—ਨਾਰੇ ਮਾਰਦਾ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਪਆਰਾ ੨ ।

ਫਾਂਸੀ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਗਾ ਕਰਮੀ ੨ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮਰੇ ਲਾਲ ਧਰਮੀ ।

ਭੈਨ—ਹਰਿਕਰਿਸ਼ਨ ਪਿਆਰਾ ਵੀਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ੨ ।

ਦੇਗਿਆ ਪੈਗਾਮ ਹਿੰਦ ਨੂੰ ਅੰਮੀਏ ੨ ।

ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏ ।

ਮਾਂ—ਅਸਾਂ ਜਾਨ ਦੇਸ ਤੇ ਵਾਰੀ ਅਸਾਂ ਜਾਨ ੨ ।

ਹਿੰਦੀਓ ਨਾ ਸੋ ਜਾਵਨਾਂ ਕਰਮੀ ੨ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮਰੇ ਲਾਲ ਧਰਮੀ ।

ਭੈਨ—ਜਿਨਾਂ ਮਾਰਿਆ ਹਰੀਕਰਿਸ਼ਨ ਮੇਰਾ-ਜਿਨਾਂ ।

ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਕਖ ਨਾ ਰਹੇ ਅੰਮੀਏ ੨ ।

ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏ ੨ ।

ਮਾਂ—ਸਾਡਾ ਭਗਤ ਰਾਮ ਨ ਛਡਿਆ ਸਾਡਾ ੨ ।

ਸਜਾ ਉਹਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਕਰਮੀ ੨ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਮਰੇ ਲਾਲ ਧਰਮੀ ।

ਭੈਨ—ਅਸਾਂ ਰਬ ਨੂੰ ਸੋਂਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਸਾਂ ੨ ।

ਪਿਆਰੇ ਵੀਰ ਆਪਨੇ ਦੀ ਅੰਮੀਏ ੨ ।

ਧਰਮੀ ਲਾਲ ਪੁਤਰ ਨਿਤ ਜੰਮੀਏ ।

ਗਜ਼ਲ ਤਰਜ਼ ਬਾਂਦੀ

ਸਾਨੂੰ ਸਬਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਲਾ ।

ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਗਿਆ ਦਸ ਕੇ ॥

ਹਿੰਦੀਓ ਮੌਤ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਨਾ ।

ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਓ ਹੱਸ ਕੇ ॥

ਬਨ ਗਏ ਦੇਸ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ।

ਤਿਨੇ ਅਸਾਂਦੇ ਦੁਲਾਰੇ ॥

ਓਹ ਤਾਂ ਚਾੜ੍ਹ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਮਾਰੇ ।

ਰਸਾ ਕਸ ਕਸ ਕੇ ॥

ਸੁਨ ਲੈ ਹਰੀ ਕਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹਾਲ ।

ਜਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਖੇਲ ਕਮਾਲ ॥

(੫)

ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦਾ ਸੀ ਲਾਲ ।

ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੱਸ ਕੇ ॥

ਅਸਾਂ ਹਿੰਦ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਕਰਨਾ ।

ਤੋਪ ਮਸ਼ੀਨ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਨਾ ॥

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ।

ਜ਼ਾਲਮ ਤਾਂਈ ਦਸ ਕੇ ॥

ਸੁਨ ਲੋ ਹਿੰਦ ਵਾਲਿਓ ਭਾਈਓ ।

ਸਾਰੇ ਹਰੀ ਕਰਿਸ਼ਨ ਬਨ ਜਾਈਓ ।

ਹਿੰਦੀਓ ਦੇਰ ਜਰਾ ਨਾ ਲਾਈਓ ।

ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹਜਾਓ ਹੱਸ ਕੇ ॥

ਭਗਤ ਰਾਮ ਜੇਹਲ ਵਿਚ ਰੁਲਦਾ,

ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਦਾ ।

ਸਾਡਾ ਖੂਨ ਅਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੁਲਦਾ,

ਦਰਸਨ ਕਰਿਏ ਨਸਕੇ । ਸਾਨੂੰ ।

ਇਕ ਪੰਛੀ ਅਰਜ ਕੂਚਾਰੇ,

ਘਰ ਘਰ ਲਾਓ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਹਰੇ ।

ਬਨ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਆਰੇ,

ਅਜ਼ਾਦੀ ਲੈ ਲੈ ਹਸ ਕੇ ।

(੬)

(ਕੋਰੜਾ ਛੰਦ)

ਹਿੰਦੀ ਵਾਲ ਦੇਖਕੇ ਬੁਰਾ ਹਵਾਲ ਨੀ
ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਭੈਨੇ ਮੇਰਾ ਵਾਲਵਾਲ ਨੀ
ਹਿੰਦੀਆਂਦੀ ਸੁਨੇਨ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰ ਨੀ
ਫਾਂਸੀ ਉਤੇ ਚਾੜ ਚਾੜ ਦਿਤੇ ਮਾਰ ਨੀ
ਹਾਲ ਵੇਖ ਹਿੰਦਦਾ ਤਰਸ ਆਇਆ ਨੀ
ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਸੀਸ ਮੈਂ ਤਲੀ ਟਕਾਇਆ ਨੀ
ਇਕ ਸੀਸ ਲਗਿਆਂ ਅਜਾਦੀ ਮਿਲ ਜਾਏ
ਹਿੰਦ ਵਾਲਾ ਬਾਗ ਤੇ ਬਗੀਚਾ ਖਿਲ ਜਾਏ
ਹਿੰਦ ਨੂੰ ਅਜਾਦ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ
ਹਸ ਹਸ ਫਾਂਸੀ ਉਤੇ ਅਸਾਂ ਚੜਨਾ
ਮੰਗ ਲਈ ਸ਼ਹੀਦੀ ਰਾਜ ਗੁਰੂ ਹਸ ਕੇ
ਸੁਖਦੇਵ ਗਿਆ ਓਹਦੇ ਪਿਛੇਨਸ ਕੇ
ਮੈਂਨੂੰ ਵੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਨੀ
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਸਾ ਮੈਂਤੇ ਗਲ ਪਾਇਆ ਨੀ

(੭)

ਕੋਰੜਾ ਛੰਦ

ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭੈਨ ਦੇਵਦੀ ਜੁਵਾਬ ਵੇ
ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁਨ ਰਾਜਵੇ
ਰੋਵਦੀ ਏ ਭੈਣ ਮੁਹੋਂ ਇਹ ਪੁਕਾਰਕੇ
ਆਇਆ ਕੀ ਏ ਹਥ ਮੇਰਾ ਵੀਰ ਮਾਥਕੇ
ਬਾਲਕ ਅੰਜਾਣ ਦਿਤਾ ਫਾਂਸੀ ਚਾੜ ਜੇ
ਪਾਪੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਬੜੀ ਭੇੜੀ ਕਾਰ ਜੇ
ਹੁੰਦੀ ਜੇਮੇਂ ਕੋਲ ਵੀਰਨਾਲ ਜਾਂਵਦੀ
ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਸਾ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਂਵਦੀ
ਹੁੰਦੀ ਮੈਂ ਸ਼ਹੀਦ ਵੀਰ ਨਾਲ ਰਲਕੇ
ਕਰਦੀ ਜੁਵਾਬ ਰਥ ਕੋਲ ਚਲ ਕੇ

(ਬੈਂਤ) ਵੀਰ

ਭੈਣ ਪਿਆਰਿਏ ਅਖੀਆਂ ਖੋਲ ਤੇ ਸਹੀ
ਕਿਸ ਨੂੰ ਰੋ ਰੋ ਹਾਲ ਸੁਨਾਂਵਨੀਏਂ
ਅਸੀ ਜਿਉਨੇ ਹਾਂ ਬੀਬੀਏ ਕੋਲ ਤੇਰੇ
ਏਵੇਂ ਕਾਸ ਨੂੰ ਹੋਸਲਾ ਢਾਵਨੀਏਂ
ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਜੁਲਮ ਦੀ ਜੜ ਬੀਬੀ

(੮)

ਹੁਨ ਹਿੰਦ ਵਿਚੋਂ ਪੁਟੀ ਜਾਵਨੀਏਂ
ਬਚੇ ਬਚੇ ਦਾ ਸੀਸ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਕੇ
ਅਸਾਂ ਹਿੰਦ ਅਜਾਦ ਕਰਾਵਨੀਏਂ

(ਬੈਂਤ) ਭਾਰਤਮਾਤਾ

ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਪਕਾਰਦੀ ਲਾਲ ਮੇਰੇ
ਹੋ ਅਖਿਆਂ ਤੋਂ ਗਏ ਦੂਰ ਲੋਕੋ
ਦਿਤਾ ਮੇਰਾ ਵਛੋੜੇ ਨੇ ਸਾੜ ਸੀਨਾ
ਹੋਇਆ ਭੁਜ ਕੇ ਵਾਂਗ ਤੰਦੂਰ ਲੋਕੋ
ਬੇਗੁਨਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਚਾੜ ਦੇਣਾ
ਨਵਾਂ ਨਿਕਲਆ ਏਹ ਦਸਤੂਰ ਲੋਕੋ
ਪੰਛੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋੜੀ ਤੇ ਚੜੇ ਲਖਾਂ
ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦੇ ਚਮਕਦੇ ਨੂਰ ਲੋਕੋ

ਇਤਲਾਹ

ਕਿੱਸੇ, ਕਹਾਨੀਆਂ, ਨਾਵਲ ਅਤੇ ਨਾਟਕ, ਸੋਹਣੀਆਂ
ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਪੁਸਤਕਾਂ—ਹਿੰਦੀ, ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਉਰਦੂ
ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ਤੋਂ ਮੰਗਾਓ:—

ਲਾਲਾ ਰਾਮਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਐਂਡ ਸਨੜ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਲੁਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਲਾਹੌਰ.